

Som elefants encadenats

written by Cristian Suñé | 31 de gener de 2017

Aquests dies estic observant amb gran perplexitat com tothom parla d'energia, jo que em dedico a l'eficiència energètica i a les energies renovables em passo el dia parlant d'energia i sé com de difícil és que t'escoltin i fer-te entendre en aquest tema tant complex. I, "voilà", una pujada sobtada del preu majorista (POOL) i tothom en parla a tothora, la premsa en fa articles sencers, el govern obre investigacions i de sobte, les grans elèctriques tornen a estar, per uns dies, al punt de mira.

Però quant durarà? Si el preu del mercat majorista cau (les grans elèctriques el poden fer caure demà mateix), ja ningú se'n recordarà de l'empipada monumental que ha agafat tothom i tornarem a pagar cada mes una factura abusiva on el preu de l'energia, que tant ens preocupa, no arriba ni al 30% de la mateixa.

Altrament, aquest increment només afectarà a aquelles llars que estiguin amb un contracte al Mercat Regulat, que s'anomena PVPC (Preu Voluntari al Petit Consumidor), en canvi, tots els que estan al Mercat Lliure, que són la majoria, no notaran cap canvi en els preus. Malauradament, tots els que s'acullen al Bo Social, estan al Mercat Regulat, que en teoria es va crear per protegir als consumidors domèstics, i per tant, els més vulnerables sí que notaran aquest increment de preus.

Veig, per tant, que amb la propera factura molts oblidaran de nou el problema de fons i seguiran amb els seu dia a dia, sense fer-hi res, perquè els hi semblarà que el problema no és tant greu ja que la factura no haurà canviat i sense adonar-se que són elefants encadenats acceptaran per bona la factura de la llum i seguiran sense reaccionar.

Des que es va liberalitzar el mercat elèctric l'any 1997, la

factura de la llum no ha fet més que pujar mentre el cost de producció de l'electricitat no ha fet més que baixar, ja que el lliure mercat i els grans avanços tecnològics l'han fet baixar, com no podia ser d'altra manera. Per corroborar-ho només cal mirar enrere i veurem que el cost de l'electricitat en el sector domèstic a l'estat espanyol, entre el 2004 i el 2012, va augmentar un 99% (l'augment percentual més alt de tota la UE) i que al mateix temps es va generar un dèficit de tarifa virtual amb les grans elèctriques, acceptat pel govern espanyol sense fer-ne cap auditoria, de 30.000 M€. El resultat està clar, les grans elèctriques espanyoles guanyen milers de milions d'euros a l'any, són de les que més guanyen de tot Europa, fins i tot en els anys de crisi en els que la demanda elèctrica va caure en picat eren de les que més guanyaven.

I com que no en tenien prou, quan l'any 2013 el govern espanyol va haver d'aturar el dèficit de tarifa per la pressió de la UE, les grans elèctriques van tornar a mostrar el seu poder i els hi van fer entendre als polítics que l'única manera d'aturar-lo era incrementant significativament la part fixa de la factura de casa nostra, la part que no podem reduir canviant les bombetes de casa o estenent la roba. I els polítics ni es van plantejar que el dèficit es podia reduir revisant els costos del sistema, com la Distribució, en mans de les grans elèctriques, o revisant el sistema marginalista del preu de la producció d'aquelles centrals que ja estan amortitzades fa anys (nuclears i grans hidràuliques) també en mans de l'oligopoli. Segurament hi deu haver alguna relació entre aquestes decisions dels polítics i els sous desorbitats i indignants que molts d'ells perceben quan, acabada la seva carrera política, passen a formar part dels consells d'administració d'aquestes grans empreses.

Les grans elèctriques es creuen que som com els elefants del circ, que no ens adonem que tenim força més que suficient per trencar la cadena que ens han fet creure que no podem trencar i per això ens exprimeixen tot el que poden i ens maltracten

sense compassió, perquè no tenen por que marxem, però s'equivoquen perquè la societat està obrint els ulls i cada vegada més persones decideixen dir prou i trencar la cadena passant el seu contracte de llum a les noves comercialitzadores com [Som Energia](#), que han nascut amb un nou propòsit, no mercantil, sinó de canvi, de canvi d'aquest model energètic. Cooperatives sense ànim de lucre que busquen crear una gran massa social, per trencar el domini de l'oligopoli. Cada setmana unes 100 persones a tot l'estat espanyol es fan socis de Som Energia, però aquesta darrera setmana de soroll mediàtic hi ha hagut més de 500 nous socis, persones que ja han dit prou a l'abús de les grans elèctriques, i així hauria de ser totes les setmanes de l'any perquè com ja sabeu l'engany del Mercat Elèctric és a cada factura que rebem i no només a la d'aquest mes. Vinga elefants, a trencar les cadenes!